

Vanhan Rautalammin Korhosten sukuseuran historiikki, osa 3

Ilkka Korhonen 27.6.2023

Vuosi 1953 - Sukuseuran perustaminen

Ensimmäisessä sukukokouksessa 17.6.1951 asetettiin sukutoimikunta jatkamaan sukukokouksessa aloitettua toimintaa eli vaalimaan suvun muistoja ja perinteitä sekä pitämään vireillä sukulaisten keskeistä yhteistoimintaa. Toimikunta sai kokoukselta viisi tehtävää, joista yksi oli seuraavan sukukokouksen järjestäminen. Mitään sukuseuran perustamisasiaa ei sen sijaan kirjattu kokouspöytäkirjaan, joten Seuran joulukirje 20.12.1953 antaa harhaanjohtavaa tietoa. Sen mukaan sukuseura päätettiin perustaa kyseisessä sukukokouksessa, mutta todellisuudessa perustamispäätöksen teki edellä mainittu sukutoimikunta kokouksessaan 3.8.1951.

Toimikunnan ensimmäinen, Ukkolan talossa pidetty kokous käsitteli lähinnä äskeisen sukukokouksen onnistumista, mutta periaatepäätös sukuseuran perustamisesta tehtiin tässä tilaisuudessa, koska seuraava kokous järjestettiin jo sukuseuraa valmistavan toimikunnan nimellä. Kokouksen pitopaikka oli toimikunnan sihteerin Simo Zittingin asunto Helsingin Meilahdessa. Tässä palattiin vanhaan Helsinki-keskeisyyteen, olihan sukukokouksen alkuvalmistelukin tapahtunut pääkaupungissa. Toimikunnan seitsemästä jäsenestä kolme asui Helsingissä, tärkeimpinä heistä koko asian primus motor ja tuleva sukuneuvoston puheenjohtaja Kalle Korhonen sekä tri. Zitting. Lokakuun 29 ja 31 päivinä pidetyt kokoukset keskittyivät jo sääntöjen laatimiseen ja muihin yhdistyksen rekisteröintiin liittyviin seikkoihin. Tässä juristi Zitting oli tärkeä henkilö.

Kun kaikki muutoseikat olivat kunnossa, saatettiin määrätä päivä, jolloin seuran toiminta virallisena yhdistyksenä päästäisiin aloittamaan. Perustava kokous järjestettiin Helsingissä, NNKY:n talolla. Pohjoinen Rautatiekatu 23:ssa, 24. huhtikuuta 1953. Tätä päivämäärää siis voidaan juhlistaa Vanhan Rautalammin Korhosten Sukuseura ry:n perustamispäivänä.

Perustavassa kokouksessa määriteltiin Seuran kanta-alue, johon katsottiin kuuluneen noin kolmekymmentä sen hetkistä kuntaa, joissa asui paljon Korhosia Seuran toimeenpanevana elimenä eli hallituksena tuli toimimaan sukuneuvosto, jonka nimen se sai ilmeisesti Suomen Sukututkimusseuran esityksestä. Neuvoston jäseniksi valittiin fil. maist. Kalle Korhonen, fil. tri Niilo Puranen ja pankinjohtaja Väinö Korhonen, kaikki Helsingistä, sekä pankinjohtaja Toivo Korhonen Tervosta ja maanviljelijä Eero Korhonen Viitasaarelta. Varajäseniksi tulivat prof. Simo Zitting, konttoripäällikkö Soini Kekki ja farmaseutti Eeva Korhonen, nämäkin Helsingistä sekä lisäksi agronomi Väinö Puranen ja maanviljelijä Alma Raatikainen, kumpikin Tervosta. Kovin Helsingin herroista koostuva siis oli Seuran ensimmäinen sukuneuvosto, mutta olihan Seuran ensimmäinen kotipaikkakin Helsinki.

On vain vähän outoa, ettei yksi Rautalammin Korhosten merkittävimmistä keskuspaikoista, ensimmäisen sukukokouksen pitopaikka Vesanto ei saanut yhtään henkilöä sukuneuvostoon. Tosin Vesannon Säkkinmäeltä maailmalle lähtenyt sukuneuvoston puheenjohtaja edusti voimakkaasti synnyinkuntaansa.

Johtohenkilöiden lisäksi perustettiin tai oli ainakin tarkoitus perustaa paikallisia toimikuntia jäseniä keräämään ja suvun asiaa edistämään. Ainakin Vesannolle, Vitasaarelle, Tervoon, Rautalammin ja Mikkeliin tällaiset toimikunnat näyttää perustetun.

Perustavassa kokouksessa hyväksyttiin myös Seuran säännöt. Niiden mukaan ”jäseneksi voidaan hyväksyä kaikki ne, jotka suoraan polveutuvat vanhan Rautalammin Korhosista, naisten puolelta polveutuvat kuitenkin vain kolmanteen polveen saakka”. Sukukokous tuli järjestää joka viides vuosi. Toisessa pykälässä määritellään Seuran tarkoitusperät: ”Yhdistyksen tarkoituksena on

edistää yhteenkuuluvaisuuden tunnetta suvun jäsenten keskuudessa, vaalia sukuperinteitä ja menneiden sukupolvien muistoa sekä tukea ja innostaa suvun jäseniä sellaisissa pyrkimyksissä, jotka ovat suvulle kunniaksi.” Ylevää tekstiä!

Jäsenmaksuja oli useampaa lajia. Ainaisjäsenmaksu 3 000 mk, vuosimaksu 300 mk ja lisäksi 200 markan liittymismaksu ensimmäisenä vuonna. Alle 21-vuotiaita varten oli 100 markan nuorisojäsenmaksu 200 markan liittymismaksun lisäksi. Vuoden 1953 lopussa Seuran jäsenmäärä oli jäsenluettelon mukaan 52 henkeä. Kun vuoden 1951 sukkokoukseen osallistui noin 350 henkeä, jäsenhankinnalle oli tilausta. Tosin sukkokouksen henkilöluvussa ovat mukana kaikki paikalla olleet perheenjäsenet, sen sijaan Seuran jäsenmaksun maksoi enimmäkseen vain yksi perheenjäsen.

Sukuneuvosto piti vuoden 1953 aikana kaksi kokousta. Ensimmäinen järjestettiin heti perustamiskokouksen loputtua NNKY:n talossa. Paikalla olivat vain helsinkiläiset Kalle ja Väinö Korhonen sekä Niilo Puranen ja varajäsen Simo Zitting. Muut neuvostoon valitut eivät ilmeisesti siis olleet Seuran kokouksessakaan. Ainoa asia oli henkilöiden valinta. Sukuneuvoston puheenjohtajaksi eli käytännössä Seuran esimieheksi valittiin Kalle Korhonen ja varapuheenjohtajaksi Niilo Puranen, joka samalla tuli toimimaan rahastonhoitajana. Sihteeriksi nimettiin Soini Kekki.

Toisen kerran sukuneuvosto kokoontui 8.9. jälleen Helsingissä. Koska sääntöjen mukaan sukuneuvosto oli toimivaltainen vähintään kolmijäsenisenä, ylittyi raja tällä kertaa kahdella, kun paikalla olivat samat henkilöt, kuin edellisessäkin kokouksessa ja lisäksi neuvoston sihteeri, varajäsen Soini Kekki. Jostain syystä pöytäkirjan laati kuitenkin Simo Zitting eikä sihteeri.

Kokouksessa olivat ulkopuolisina kutsuttuina lääkäri Saima Tawast-Rancken ja Mikkelistä tullut rakennusmestari Osmo Jorma Korhonen. Näiden kahden merkitys kokouksen kannalta ei selviä tarkemmin pöytäkirjoista. Kokouksen eräänä aiheena olivat aiemmin jo esillä olleet pitäjätöimikunnat, joksi paikallistöimikunnat oli nimetty. Osmo Korhonen oli Mikkelin töimikunnan puheenjohtaja ja paikallistöimintaa sukuneuvosto piti erityisen suotavana, joten ehkä neuvosto halusi kuulla, miten asia oli Mikkelissä toiminut.

Seuran mahdollinen julkaisutoiminta otettiin esille puheenjohtajan laatiman luonnoksen pohjalta. Julkaisun tarkoituksena olisi käsitellä sukuasioita ja antaa tietoa Seuran toiminnasta. Todettiin kuitenkin, ettei Seuran taloudellinen tilanne vielä tehnyt tällaisen ”vihkosen” julkaisemista suotavaksi. Ehkä pankinjohtaja Korhonen ja rahastonhoitaja Puranen olivat huomanneet tosiasian, että raha-asioiden hoito ei ollut puheenjohtajan vahvimpia ominaisuuksia.. Asia jätettiin kuitenkin pj:n ja rahastonhoitajan kehiteltäväksi.

Korhos-suvulle mahdollisesti laadittava tunnusmerkki otettiin myös keskustelun aiheeksi. Kuten nyt tiedämme, sekä tunnusmerkki että julkaisu tulivat Seuran agendalle ja toteutuivat sitten muutaman vuosikymmenen viiveellä.

Merkittävin asia kokouksen listalla oli kuitenkin seuraava sukkokous. Säännöissä mainittua viiden vuoden väliä ei nyt katsottu voitavan noudattaa, vaan seuraava kokous haluttiin jo kahden vuoden kuluttua eli 1955. Puheenjohtaja oli jo selvitetty asiaa ja hän oli saanut Sisälähetysseuran puheenjohtajan Kusti Korhosen lupaamaan järjestää tilat kokoukselle kyseisen seuran Pieksämäellä olevissa laitoksissa 30.6.-1.7.1955. Keskustelun jälkeen tarjous päätettiin hyväksyä. Mutta kuten Seuran historiikin seuraavassa osassa todetaan, kokouspaikka-asia ei mennytkään ihan putkeen.